

meget fra Arbejderklassens Side til Lindring af den Nød, som findes inden for denne Klasse, og derunder kom han til at nævne de Summer, som alt vare opgivne af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen). Jeg vil dog dertil sige, at de Summer, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds har opgivet som Udtryk for, hvad Arbejderklassen yder til Lindring af Nøden inden for sine egne Rækker, jo slet ikke tilnærmelsesvis ere noget egentligt Udtryk for den Hjælpsomhed, som raader inden for Arbejderklassen. Jeg er overbevist om, at mange ærede Medlemmer, der kende noget til disse Forhold, ville give mig Ret i, at der ikke er nogen Klasse, hvor den indbyrdes Hjælpsomhed, Medlemmer og Medlemmer imellem, er større end inden for Arbejderklassen. Det er ganske naturligt, fordi disse Folk bedst selv vide, hvad det vil sige at være stedt i Nød og Fattigdom. Der gives neppe nogen Arbejdsplads, Fabrik eller Værksted her i Landet, hvor der ikke hver 8de eller i alt Fald hver 14de Dag foretages Indsamlinger, det være sig til skadelidte Arbejdere eller Arbejdere, som have ligget syge eller paa Grund af andre Omstændigheder ere komne saaledes i Ulave, at man føler sig opfordret til at komme dem til Hjælp. Jeg er overbevist om, at de Summer, som paa denne Maade indkomme, repræsentere maaske langt større Beløb end det, som ydes gennem Kontingentet til Arbejdsløshedskasserne inden for de enkelte Fagforeninger. Jeg skal blot bemærke, at jeg har haft en Del at gøre med Juleindsamlinger i Aarhus, og der er regelmæssig indkommet 7—8—9,000 Kr. hvert Aar, og deraf er ikke mindre end Trediedelen indkommen fra Arbejdere. Arbejderne paa de enkelte Arbejdspladser eller Fabrikker have, til Trods for, at deres Arbejdstid har været betydelig indskrænket, saa at de undertiden kun have arbejdet 4—5 Dage om Ugen, hver enkelt givet deres Bidrag paa 50 eller 75 Øre samtidig med, at de have ofret til mange andre Formaal. Jeg tror derfor ikke, at det ærede Medlem med nogen som helst Ret skal kunne paastaa, at Arbejderklassen staaar tilbage for nogen som helst anden Samfundsklasse i Retning af at have Øjnene aabne for den Nød, som findes inden for deres egne Rækker.

**Indenrigsministeren** (*Enevold Sørensen*): Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne indledede sin Tale med at erindre

om de Udtalelser og de Anker, der her fra Ministerbordet i Fjor vare fremsatte mod dette Lovforslag. Ogsaa jeg kan henvisse til disse Udtalelser. De Indvendinger og Anker, der rejstes, de Betænkeligheder, der den Gang fremsattes, staa vedblivende med samme Vægt og ere ikke siden, heller ikke i Dag, blevne afkræftede. Lovforslaget om Statsbidrag til Understøttelseskasser for arbejdsløse omfatter en blivende Foranstaltning, tilsigter et aarligt tilbagevendende Statsbidrag paa  $\frac{1}{2}$  Mill. Kr. til Understøttelse af arbejdsløse. Men, som det gjordes gældende ogsaa i Fjor, det søger ikke i lige Grad at komme alle arbejdsløse, alle som Følge af Arbejdsløshed trængende, til gode. Det kender kun til dem, der ere Medlemmer af Fag- og Arbejderforeninger. Hele den store Kreds af Arbejdere, som staa uden for saadanne Foreninger, har Forslaget intet Øje for. I denne Henseende er dette Forslag meget ensidigt. Ogsaa i en anden Henseende vil det virke ensidigt i meget høj Grad. De arbejdsløse, som ville blive omfattede af dette Forslag, ere jo uomtvistelig i overvejende Grad bosatte i ganske enkelte Kommuner i Landet, saaledes at Forslaget i Virkeligheden gaar ud paa et betydeligt Bidrag til enkelte Kommuner, et Bidrag, i hvis Afholdelse alle de andre Kommuner i Landet maa deltage. Forslaget gaar ud paa et betydeligt Statstilskud til Kommuner, til et i sidste Instans kommunalt Øjemed, men fordelt efter Regler, der ville give den aldeles overvejende Del af dette Bidrag til ganske enkelte Kommuner.

Det er de Indvendinger, som i Fjor rejstes, og Indvendinger, hvortil jeg ganske kan slutte mig. Jeg ønsker dog at gaa lidt nærmere ind paa Lovforslaget og agter at knytte nogle Bemærkninger dertil. I Virkeligheden angaar jo dette Forslag et Foreningstilskud, det er et Forslag om at yde et Statstilskud til nogle Foreninger, men et Tilskud, som ganske vist er af overordentlig store Dimensioner,  $\frac{1}{2}$  Mill. Kr. Ligesom dets Størrelse er ret enestaaende — kun i Tilskuddet til Sygekasserne have vi jo et endnu større — saaledes er hele den Form, hvorunder denne Statsunderstøttelse til nogle Foreninger skulde gives, noget fuldstændig enestaaende. Den Part af hele Virksomheden, der i Lovforslaget er tiltænkt Statskassen, bestaar alene i, at en Gang om Aaret skal der i Ministeriet foretages et Regnestykke, sammenlægges, hvor mange Foreninger der have meldt sig, og hvilket Medlemsantal de have opgivet at have, og naar dette